

**Univerzitet u Beogradu
FAKULTET VETERINARSKJE MEDICINE**

KINOLOŠKA SEKCIJA

**Seminarski rad:
KOVRDŽAVI BIŠON**

Mentor:

Kinološka sekcija Fakulteta veterinarske
medicine

Autor :

Rupić Marija

KOVRDŽAVI BIŠON FCI No. 215

Zemlja porekla: Belgija/Francuska

Datum objavljivanja originalnog važećeg standarda: 10. 01. 1972.

FCI KLASIFIKACIJA

GRUPA IX – Psi za pratnju i razonodu

Sekcija: 1 – Bišoni i srodne rase

Podsekcija 1.1 – Bišoni

Bez radnog ispita

BICHON A POIL FRISE

Kovrdžavi bison je pas vedrog duha, veselog i većito radoznalog pogleda. Ovog malog psa za pratnju i razonodu, u pravom smislu tih reči, krasi raskošna, čisto bela duga dlaka. Ne linjaju se mnogo, pa su savršeni za ljude koji pate od alergija. To je pas razigranog i zivahnog držanja i ponosno uzdignute glave na visokom i dugom vratu. Lobanja je duža od njuške i glava je u skladu sa telom. Slabo izražen stop. Nos je malen, okrugao, sjajan i veoma crn. Oči su okrugle i tamne, uokvirene tamnim kapcima. Uši su srednje dužine, tanke i prekrivene dugačkom, fino ukovrdžanom dlakom. Grudi su dobro razvijene, a krsta široka. Bokovi podignuti, prednje noge prave a butine široke i mišićave. Rep je pufnast i povijen.

Istorija rase

Niko ne može tačno da kaže koliko je staro poreklo ove rase. Ipak zna se da njegovi preci potiču još iz 15. veka. Rasa je verovatno nastala mešanjem maltezera i malih Barbea (u Francuskoj nazivani Barbichon- slatki mali Barbe). Španski moreplovci doneli su sa sobom Bichon Teneriffe (tako su se tada još zvali) početkom 15. veka na Kanarska ostrva da bi ih tamo uzgajali i prodavali španskim i italijanskim plemićima. Francuski vojnici su mnogo ovih malih pasa doneli kući kao ratni plen. I uskoro je on postao dvorski pas. Fransa I uveo je Bišone na evropske dvorove. Najomiljeniji i najpoznatiji postaje za vreme vladavine Anrija III 1574. godine. Ovom dragom psiću nije bilo teško da osvoji srca francuskih dama renesanse. Poklanjana mu je bila sva pažnja, bio je razmažen, ukrašavan mašnicama i trakama i tako je postao luksuzan pas i pas za držanje u krilu. U tom periodu dobio je ime koje ima i danas - Bichon a poil frise (Bichon - bichoner = francuski razmaziti, a poil = odlakan i frise = kovrdžav). Na portretu Nelly O Brien koji je sredinom 18. veka naslikao Sir Joshua Reynolds, veoma dobro se vidi da je Bišon već tada bio šišan. Za vreme Napoleonovih ratova, dame su putovale u pratnji francuske vojske po Evropi, a sa njima i ovi mali psi. Tako su Bišona upoznali i građanski krugovi. Ipak, dugo mu je trebalo da dobije standard i da ga priznaju. Standard je određen 1933. godine, a godinu i po dana kasnije uveden je u rodovnik francuskog kinološkog saveza.

U Nemačku je uvezeno dva primerka ove rase tek 1955. godine i bili su pogrešno upisani kao bolonjezeri. Tek 1980. godine upisano je u nemačke knjige pravo ime rase - Bišon frise. Srećom, ovi beli mališani nikada nisu bila moderna rasa. Možda su baš zbog toga ostali tako otporni i zdravi, sa čvrstim i nepromenjenim karakterom.

Temperament

Bišon je uvek prijatno društvo za šetnju, dobrog je karaktera i veoma je inteligentan. To je mali, ali isto tako i zdrav izdržljiv pas. Šarmanti su i lako se uklapaju u svaku porodicu i svaku sredinu od dvorista do stana, ali treba im dosta šetnje i rekreacije. Vole da uče, da jurcaju i da se maze. Koliko je temperamentan vidi se kad, bez problema, drži korak sa velikim psima u šetnji. Nikad nametljiv i veoma razuman, veoma je lak za vaspitavanje. Nikada agresivan savršen je za porodicu sa decom.

Održavanje

Koliko je lak za vaspitavanje, toliko je teško održavati njegovu gustu dlaku. Često se za njih kaže da su psi koji se ne linjaju, što naravno nije tačno. Ako se redovno ne četka odbačena dlaka se mrsi i ostaje u dlaci i tako se prave ućebotine. Već kao štene, potrebno ga je četkati svaka dva dana čak i onda kada mislite kako to nije potrebno. U dosledno vaspitanje spada i stvaranje efekta navike. Zato će četkanje kasnije doživljavati kao nešto prijatno. Oko sedmog meseca ćete primetiti kako mu se dlaka brzo ućeba. U tom periodu koji može da traje više meseci, treba ga četkati svaki dan. Tada nega uopšte neće biti problem. Kupati ga treba retko, jer on nema tipičan pseći miris, čak ni kada je mokar, doduše ima preparata sa kojima se može i češće kupati, svakih mesec dana, recimo. Ali, prljav će biti, kao i svaki drugi pas, posebno ako živi u gradu. Pre kupanja ga treba dobro isčtkati. U krznu ne sme da bude ni jedan èvor. Jer, ako ga ućebanog stavite u vodu, èvorovi će postati još èvršći. Tu ne može da pomogne nikakav šampon. Najkritičnija mesta su iza ušiju, na bradi i nogama, pa na njih treba obratiti više pažnje. Uši nakon kupanja havezno je očistiti. Ne treba ga šišati kao pudlu - što mnogi rade, on ima svoju frizuru. Iako bišon po standardu treba da ima dugu dlaku, ukoliko ne odlazi na izložbe, najbolje ga je ošišati. Šišanje se preporučuje svakih mesec do dva dana kako bi u svakom trenutku imali urednog psa, pa imao kracu ili duzu dlaku. U suprotnom prave se ućebotine koje ne samo sto su ružne , nego su opasne i po zdravlje vaseg psa. Koža ispod ućebotina strada i stvaraju se rane.

Standard rase

Glava: Lobanja duža od njuške, glava je u skladu sa telom.

Nosna pečurka: Zaobljena, veoma crna, sićušna, fina i sjajna.

Usne: Tanke, vrlo suve, manje pa ipak kao kod šiperkija, opuštene tek toliko da bi donja usna bila prekrivena, ali nikad nisu glomazne ni viseće; prirodno su crno pigmentovane do uglova; donja usna ne treba da bude glomazna niti vidljiva, ni meka i nedozvoljava nam da vidimo sluzokožu kada je njuska zatvorena.

Zubalo: Normalno, što znači da su sekutići donje vilice smešteni neposredno uz i iza vrhova zuba gornje vilice.

Njuška: Ne treba da je debela i glomazna, ali nije ni napućena; obrazi su ravni i ne mnogo mišićavi. Stop je slabo naglašen, čeona brazda između lukova obrva slabo je uočljiva.

Oči: Tamne, ukoliko je moguće ivice očnih kapaka tamne, više su zaobljene i nisu bademaste; nisu iskošene, živahne su, ne mnogo velike, ne dozvoljavaju da se vidi beonjača. Nisu ni krupne ni ispupčene, kao kod briselskog grifona i pekinezera; očne duplje ne treba da su izražene. Očna jabučica ne treba da je preterano istaknuta.

Lobanja: Ravna na dodir, mada glava izgleda okruglo.

Uši: Viseće, veoma odlakane, savršeno kovrdžavom i dugom dlakom, nošene ka napred kada je pas u paznji, na taj način da prednja (unutrašnja) ivica dodiruje lobanju i nisu odmaknute ukoso; dužina hrskavice ne treba da doseže, kao kod pudle, do nosne pećurke, ali se spušta do polovine dužine njuške. Uši su, manje više, velike i tanke kao kod ovih pasa.

Vrat: Dosta dug, nošen visoko i ponosito. Okrugao je i tanak blizu lobanje, postepeno se proširuje da bi se umetnuo između plećki bez sudaranja. Njegova dužina je vrlo približna trecini dužine tela (odnos je 11cm prema 33cm, za jedinku visoku 27cm); Vrhovi plećki uz greben uzimaju se kao osnova.

Plećke: Dosta iskošena, nije ispupčena, deluje kao da je iste dužine kao i podlaktica, oko 10cm, koja nije udaljena od tela, a lakat nije naročito izbačen.

Noge: Prave gledane od napred, vrlo uravnotežene, tankih kostiju; gledano odnapred prednje došaplje je kratko i pravo, iz profila vrlo blago iskošeno. Nokti bi trebalo da su crni; ideal koji je ipak teško dostići.

Grudni koš: Vrlo razvijen, grudna kost naglašena, vita su rebra povijena i ne završavaju se naglo, grudi su horizontalno dosta duboke.

Slabine: Vrlo uzdignute do trbuha, koza je tanka i nije lepršava, hrtolikog izgleda.

Krsta: Široka, veoma mišićava i blago ispupčena. Karlica široka, sapi blago zaobljene, kičma je prava i čvrsta nešto niža od leđne linije kao kod pudle.

Butine: Široke i veoma mišićave; Vrlo kose, skočni zglob je isto tako zaobljen kao kod pudle, šape su jake.

Rep: Prirodno, rep je nošen uzdignuto i graciozno je povijen, u ravni kičme, ali nije uvijen, nije skraćen i ne spaja se sa leđjima; Pa ipak, dlaka može da pada na leđa.

Pigmentacija: po beloju dlaci trebalo bi da je tamna; Polni organi su crno, plavičasto ili bež pigmentovani.

Boja: Čisto bela.

Dlaka: Tanka, svilenkasta, kovrdžava, vrlo opuštena, ni ravna ni upletena, dostiže dužinu od 7 – 10 cm.

Uređivanje: Pas treba da je predstavljen sa blago razgolićenim nogama i njuškom.

Visina: Visina grebena ne treba da prelazi 30 cm, mala visina je element uspeha.

Ozbiljne mane: Diskvalifikacija; prognatizam (predgriz – podgriz) ukoliko je razvijen tako da se sekutici više ne dodiruju; Ružičast nos, usne svetle boje, blede oči, kriptorhidija, monorhidija, rep uvijen i prevrnut kao elisa. Crne pege na dlaci.

Mane za izbegavanje: Pigmentacija koja se produžava na dlaku tako da formira riđe fleke. Ravna, talasasta, upletena ili suviše kratka dlaka. Blag podgriz ili predgriz.

Životni vek: 15 ili više godina.